

Úplně spokojená Magdalena Kožená

Nejúspěšnější česká operní pěvkyně současnosti Magdalena Kožená prožívá mimořádně plodné období. Vybudovala si pevné rodinné zázemí v Berlíně, kde se s láskou věnuje svým dvěma malým synům. Stihá přitom každoročně nastudovat dvě operní role, úspěšně koncertuje po celém světě a chystá nové nahrávky, jejichž dramaturgii sama a ráda detailně promyslí. Po návratu z třítýdenního turné po Americe se v polovině května vydala do jižní Francie za svými dalšími plány. Následující rozhovor vznikl během jedné z přestávek při přípravě nového programu.

„Dámy mají přednost“ je letošní motto festivalu Concentus Moraviae, pro nějž Magdalena Kožená připravila nový projekt *Lettere amorose* s prvky barokní a jazzové improvizace
Foto C.E.M.A./David Port

V nejbližší době představíte svým posluchačům zcela nový projekt, který vznikl speciálně pro festival Concentus Moraviae. Co o něm prozradíte?

Věřím, že návštěvníkům festivalu přichystáme zajímavé překvapení. Ve spolupráci s ansámblem Private Musicke uvedeme koncert sestavený z děl méně známých skladatelů italského raného baroka pod názvem *Lettere amorose*. Titul jsme si vypůjčili z jedné slavné skladby Claudia Monteverdiho, která ale nakonec v programu nezustala. Všechno jsou to písně o lásce, proto *Milostné dopisy*. Někteří autoři jsou i pro mě obrovským objevem, například Tarquinio Merula a jeho úžasná ukolébavka, která patří k nejlepším

kouskům celého programu. Dále zazní skladby Sigismonda D'India, Johannese Hieronyma Kapsbergera nebo Giulia Cacciniho, což jsou jména již o něco známější.

Jak jste objevila soubor Private Musicke?

Hledala jsem pro nový projekt vhodný ansámbl a jejich nahrávky mě velmi oslovily. Mají hodně společného s jazzem, zdají se mi opravdu originální a živé. Umělecký vedoucí souboru Pierre Pitzl staví na různých improvizacích a pracuje na tom, aby jejich hudba byla vyloženě nestrojená, aby vznikala spontánně v konkrétním okamžiku a aby byla pokaždé trochu jiná. Private Musicke nevstupují příliš často, jeho členové

se spíše scházejí na jednotlivé výjimečné projekty. Většina z nich buď učí, nebo působí v jiných souborech, například kontrabasista hraje jazz v New Yorku, takže typ hudby pro náš společný projekt je vlastně jeho koníčkem.

Lettere amorose zazní 9. června na zámku v Náměšti nad Oslavou. Uvedete je také jinde?

Součástí našeho červnového turné budou ještě koncerty na Janáčkově Máji v Ostravě, na Smetanově Litomyšli a také v německém Rödinghausenu, na festivalu, který spojuje hudbu s literaturou, což projektu dodá ještě další zajímavý rozměr. O měsíc později představíme *Lettere amorose* na festivalu v Aix-en-Provence a v zá-

ří v Luzernu. V říjnu se bude celý program natáčet a až nahrávka vyjde, což potrvá asi rok, bude následovat další turné k její propagaci.

Letošní festival v Luzernu vás ve svém programu uvádí s přídomekem Artiste étoile, tedy umělec-hvězda. Co si mohou vaši posluchači pod takovým označením představit?

Tento titul se uděluje každý rok dvěma umělcům, kterým je potom umožněno, aby předvedli širší záběr svého umění a nabídli publiku v jednom místě více programů. Je to velká pocta, které se letos dostalo klavíristovi Jefimu Bronfmanovi a mně. Jedním z mých čtyř koncertů v Luzernu

budou právě Lettere amorose, ale zazpívám tam třeba také Mahlera.

Vratíte se ještě ke Concertu Moraviae, festivalu, který se svým významem již dávno dostal nad rámec regionální hudební události. Vy sama na něm nebudete vystupovat poprvé. Co je pro vás přitažlivé na takové akci, která přináší špičkové hudební projekty do menších měst?

Festival tím dělá velmi zásluhou činnost. Špičkové koncerty se často kumulují v metropolích a ne každý člověk má možnost za nimi cestovat. Přitom milovníci této hudby žijí i v jiných, menších místech. Kromě možnosti přiblížit hudbu lidem, kteří cestovat nemohou nebo nechtějí, jsou na tomto festivalu vedle jeho mimořádně nápadité dramaturgie přitažlivé také úžasné prostory, které zúčastněná města skýtají pro komorní nebo barokní hudbu. Ty sály mají kouzlo, které koncertní síně ve velkých městech často nemívají.

Vaši příznivci v těchto dnech netrpělivě očekávají nové, vivaldiovské album. Kdy se objeví v obchodech a co na něm bude?

Nahrávka s Venice Baroque Orchestra a dirigentem Andreou Marconem bude na evropském trhu včetně České republiky 2. června. Americké vydání bude následovat o něco později, proto-

že v USA desky vycházejí až ve chvíli, kdy se tam umělec objeví na koncertech. Až na jednu výjimku jsou na albu operní árie. Chtěla jsem ukázat různé charaktery Vivaldiho operních postav, proto jsem volila party sopránové i altové a snažila jsem se o co nejrozmanitější výběr. Vivaldi je hodně známý těžkými koloraturními áriemi. Tento styl jsem nemohla opomenout ani já, protože to prostě k Vivaldimu patří, ale chtěla jsem představit barevnější škálu autorovy tvorby. Osobně mi je bližší jeho niterná hudba se spíše jednodušší melodickou linkou než předvádění hlasové techniky a vysokých not.

Váším příspěvkem k letošnímu výročí Bohuslava Martinů bylo březnové koncertní provedení opery Julietta v Barbican Hall s orchestrem BBC pod vedením Jiřího Bělohávků, které tam znamenalo fenomenální úspěch. Jak na ten koncert vzpomínáte?

Já jsem se na něj především velice těšila. Julietta je dílo, které znám už velmi dlouho, ale nikdy jsem si ani nepředstavovala, že bych je sama mohla zpívat. Když mě ale před časem Aleš Březina (ředitel Institutu Bohuslava Martinů, pozn. autora) ponoukl, abych se do partitury znovu podívala, tak jsem zjistila, že to vlastně zas tak vysoko není a že bych to mo-

Magdalena Kožená má zázemí v Berlíně, ale na české fanoušky nezapomíná
Foto C.E.M.A./David Port

Nejúspěšnější česká operní pěvkyně současnosti Magdalena Kožená se netají tím, že jí vlastně vůbec nic nechybí
Foto Mathias Bothor/DG

hla zvládnout. Londýnské provedení celé opery naživo bylo trochu jiné než loňské pražské koncerty fragmentů z Julietty s Českou filharmonií pod vedením Charlese Mackerrase. Dědalo se to napůl scénicky. Všichni sice zpívali z not, ale zpěváci měli na sobě kostýmy a scéna byla nasvícena, takže představení nemělo úplné koncertní charakter. Opravdu ráda vzpomínám na přijetí publika. Barbican byla vyprodaná, což není samozřejmě věc u díla, které skoro nikdo nezná. Martinů je na rozdíl od Janáčka ve světě pořád ještě nedocenen, i mnoho muzikantů se na něj dívá skepticky. Proto jsem měla ještě větší radost z toho, že mnoho lidí si po úspěchu, který Julietta právem sklídila, na hudbu Bohuslava Martinů poopravilo názor.

Do svého rodného Brna se pravidelně vracíte nejen s uměleckými programy. Je o vás známo, že nadšeně podporujete projekt Ja-

náčkova kulturního centra, jehož důležitou součástí by měl být i nový koncertní sál se špičkovými parametry. Co říkáte současné situaci kolem plánované výstavby, kdy se stále poněkud přešlapuje na místě?

Chápu, že je velmi těžké takovou stavbu prosadit, není to samozřejmě levná záležitost. Myslím si ale, že někteří lidé jsou velmi krátkozrací, člověk často nedokáže domyslet, jak pozitivní dosah pro město by tento projekt mohl mít. Vždycky když jedu zpívat někam, kde to neznám, ptám se, jaký je tam sál. Ve špatné akustice totiž ztrácíte nejméně padesát procent zážitku nejenom jako interpret, kterému se špatně účinkuje, ale i jako posluchač. Takže ano, jsem velkým podporovatelem této myšlenky a byla bych ráda, kdyby si více lidí uvědomilo, že mít nový koncertní sál není zbytečný přepych, ale spíše obrovská příležitost, jak Brno zviditelnit ve světě.

Vaši čeští fanoušci si na webových stránkách kozena.cz mohou přečíst fejetony, které jste před lety napsala jako zázitky z cest pro Týdeník Rozhlas. V několika odstavech vyjadřujete své pocity z toho, co vidíte kolem sebe, a tím trochu prozrazujete i něco víc o sobě. Nemáte chuť v takovém „poodhalování“ zase po čase pokračovat?

Své fejetony jsem tehdy milovala i nenáviděla zároveň, protože jsem je vždycky musela dodat v určeném termínu. Večer před odevzdáním jsem potom šlela z toho, že ještě nemám nic hotového. A protože nejsem žádný profesionální spisovatel ani novinář, tak mi to zabralo dost času. Psaní fejetonů mě sice ohromně bavilo, ale o nějakém pokračování nyní neuvažuji. Až odrostou děti a bude víc prostoru, ráda se k tomu třeba vrátím. V nejbližších deseti letech ode mně ale rozhodně nic takového nečekejte...

Po hudební stránce se ale od vás v nejbližších deseti letech rozhodně dá očekávat mnohé. Novou vivaldiovskou nahrávku

například představíte v listopadu živě na koncertech. Kde všude?

Bude to celé turné, celkem osm vystoupení, jehož součástí bude samozřejmě také pražský koncert 1. listopadu v Rudolfinu. Potom pojedeme na tři koncerty do Španělska a následovat bude i Paříž, Amsterdam, Mnichov a Vídeň.

V Praze se objevíte v krátké době ještě jednou, těsně před Vánocemi v Národním divadle s dirigentem Kasparem Zehnderem a Pražskou komorní filharmonií...

Ano, půjde o program nahrazující původně plánovaný společný projekt pro letní festival v Aix-en-Provence a pražské Národní divadlo, který byl bohužel z finančních důvodů zrušen. Na dvou koncertech budu zpívat šest částí z Mahlerova cyklu Chlapcův kouzelný roh. A protože Národní divadlo si přálo, aby koncert měl také operní ráz, do druhé půlky jsme zvolili operní repertoár. Zazní dvě árie z Carmen, kterou chystám pro rok 2012, a věřím, že neméně zajímavé budou i árie z Berliozova Faustova prokletí.

Nové, vivaldiovské album Magdaleny Kožené je na evropském trhu od 2. června

ní. V dnešní době se takové snímky už skoro nedělají, pokud nejsou pořízeny přímo během koncertu. Uvažuje se i o možnosti živé nahrávky ze společného recitálu s některým z koncertních klavíristů, jako jsou Mitsuko Uchida, Jefim Bronfman nebo Andras Schiff, s nimiž vystoupím v nejbližší době. Všichni ale víme, že nahrávací společnosti zanikají, a jak dlouho budou existovat v té formě, ve které jich ještě pár přežívá, to nevím. Musím říct, že nejsem v tomto smyslu nijak přehnaně optimistická.

Loni jste nahrála Vivaldiho, projekt *Lettere amorose* se bude natáčet letos. Jaké jsou vaše další nahrávací plány nebo sny?

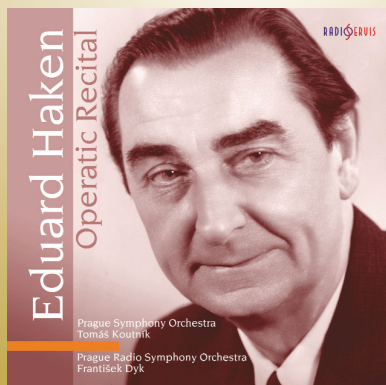
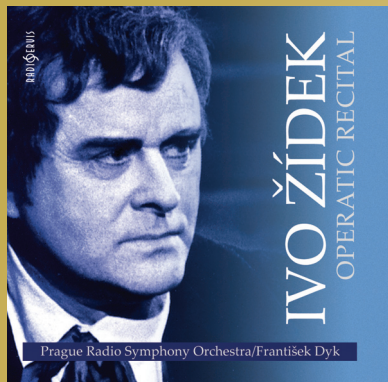
O dalším projektu přemýšlíme, ale zatím jsme nedošli ke konkrétním programům a termínům. Velice ráda bych nahrála například Rameaua, kterého mám moc ráda a který mi připadá velmi zajímavý. Také jsem se trochu připravovala na Mahlera, ale to by byl projekt finančně značně náročný, protože mahlerovský orchestr má vždycky veliké obsaze-

A ještě otázka na závěr: Pokud pomíneme hudbu a kulturu obecně, na co se právě teď těšíte ze všeho nejvíc?

Na co se teď ze všeho nejvíc těším... Já jsem právě v Provencci, kde se připravuji na nový projekt pro *Concentus Moraviae*, a připadá mi to tady naprosto ideální, protože jsem v přírodě, dělám si svoji práci, večer mohu sedět na teplé terase a nějak mi vůbec nic nechybí. Teď jsem úplně spokojená.

■ Petr Dyrč, publicista

Operní recitály na CD z vydavatelství Radioservis

www.radioservis-as.cz